

JAN H. DE GROOT

GEBED

O Vader, die mij hoorde vóór mijn ziel
Zich in een angstig roepen had hervonden;
Die mij vergaf de grootheid van mijn zonden,
Aleer mijn smeeken aan Uw voeten viel.

O God, vóór mijn hartstochtelijke handen
Zich sloten om de smart van een gebed,
Naamt Gij ze in Uw hand en onverlet
Vond ik de rust van Uw zeer witte landen.

Een moeder die haar ver verloren kind
weeziet, vergeeft ook zonder woord te hooren,
Omdat zij in zijn oog belijden vindt.

En ben ik tot de hemel uitverkoren?
Terwijl ik zwerf op elke zieke wind?
God, vang mij, want ik val voorgoed verloren.